

Съ тебѣ глѣбамъ, изъ тебѣ бѣлѣбамъ,  
И въздышамъ отъ сѣрце,  
Тебѣ мнѣжъ, тебѣ днѣжъ,  
Тебѣ простырамъ азъ рѣцѣ.  
И въ смѣртѣтъжъ си, душо мнѣжъ,  
И на гробны-тѣ врага.  
Пакъ твое-то сладко мнѣ  
Ща да шепнѣжъ съсѣзъ уста.

==o==

(Пѣс мѣ корн.)

Помнѣжъ, помнѣжъ, мило либѣ,  
Онзи сладкѣй мнѣи часъ,  
Предъ раздѣла-вѣ часъ послѣднѣи  
Разговора междѣ насъ.

Быстри съззи като изворъ  
Какъ течаѣжъ изъ Очи,  
Ватъ ми дѣмаше не трѣгвай  
И отъ менѣ са нѣ далечи.

Твоа-тѣ погледъ какъ льщеше,  
Кака свѣнтаѣжъ ти косми!  
Волко хѣбавничка бѣше  
Съ алены-тѣ си страны!

Твой-та кетна-та цѣлѣвка